

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4P/276/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512207356
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8512207356.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v rodinnej veci navrhovateľa v 1. rade mal. S. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XX/X, I., toho času Z. XXX/XXX, I. v 2. rade mal. U. Z., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom Z. XX/X, I., toho času Z. XXX/XXX, I. obaja zastúpení opatrovníkom pre toto konanie Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, proti odporcovi v 1. rade Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XX/X, I., právne zastúpeného JUDr. Ivanom Vankom, advokátom Advokátskej kancelárie Čollák, Weiczen, Vanko & Partneri so sídlom Floriánska 19, Košice, v 2. rade X. Z., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XX/X, I., toho času Z. XXX/XXX, I., právne zastúpenej JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom Advokátskej kancelárie v Starej Ľubovni, ul. Garbiarská 20, v konaní o zapretie otcovstva takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Náhradu trov konania súd odporcom v 1. rade a 2. rade **n e p r i z n á v a**.

Odporca v 1. rade je **p o v i n n ý** nahradiť trovy konania štátu vo výške 108,80 eur na účet Okresného súdu Stará Ľubovňa vedeného v B. V. č.ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: W v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Maloletí navrhovatelia zastúpení súdom ustanoveným opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 21.11.2012 domáhali, aby súd určil, že Q. Z., nar. XX. X.XXXX nie je otcom mal. S.

Z., nar. X.X.XXXX a mal. U. Z., nar. XX.XX.XXXX z matky X. Z., nar. X.X.XXXX.

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/267/2011-31 zo dňa 31.01.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 15CoP/37/2012-52 zo dňa 12.9.2012 súd určil, že zapretie otcovstva, ktoré svedčí Q. Z., nar. XX.XX.XXXX voči mal. S. Z., nar. XX.XX.XXXX a mal. U. Z., nar. XX.XX.XXXX z matky X. Z., nar. XX.XX.XXXX je prípustné. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.9.2012.

Uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2P/119/2012-5 zo dňa 16.10.2012 súd ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni za opatrovníka mal. S. Z., nar. XX.XX.XXXX a mal. U. Z., nar. XX.XX.XXXX na podanie návrhu o zapretie otcovstva k mal. deťom a zastupovanie mal. deť

v konaní o zapretie otcovstva, pričom žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.11.2012.

Na pojednávaní dňa 14.5.2013 opatrovník maloletých navrhovateľov trval na podanom návrhu. Poukázal na skutočnosť, že maloletí navrhovatelia pochádzajú z manželstva odporcov, ktoré bolo rozvedené, pričom boli zverení do osobnej starostlivosti matky (odporcu v 2. rade). Otec (odporca v 1. rade) bol zviazaný prispievať na výživu na oboch maloletých navrhovateľov sumou po 60 eur mesačne pre každé z mal detí. Ďalej uviedol, že po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o rozvedení bol Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni doručený podnet právneho zástupcu odporcu v 1. rade na podanie návrhu na konanie o zapretie otcovstva, nakoľko matke a otcovi uplynuli zákonné lehoty stanovené zákonom o rodine na podanie tohto návrhu. Z uvedeného dôvodu Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni podal, ako ustanovený opatrovník maloletých navrhovateľov, návrh o prípustnosť zapretie otcovstva, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 4P/267/2011, pričom bolo určené, že zapretie otcovstva je prípustné. Odvolací súd tento rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa potvrdil a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.9.2012.

Následne podal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni ako opatrovník maloletých navrhovateľov návrh na začatie konania o zapretie otcovstva. Ďalej poukázal na skutočnosť, že každé dieťa v zmysle zákona o rodine a v zmysle dohovoru o právach dieťaťa má právo poznať svojho otca, má právo na jeho starostlivosť a v podstate v tomto prípade by malo byť jednoznačne preukázané, či otcovstvo odporcu v 1. rade k maloletým navrhovateľom tu je alebo nie je.

Odporca v 1. rade na pojednávaní dňa 14.5.2013 uviedol, že od polovice mája do konca júna bol pracovne vo Francúzsku. V tom čase, keď bol preč manželka otehotnela a dňa X.X.XXXX sa narodila maloletá S. (navrhovateľka v 1. rade). Ďalej uviedol, že po jeho odchode telefonoval manželke domov, načo mu bolo povedané, že manželka je v nemocnici, pretože je tehotná. Následne sa od svojej matky dozvedel, že asi týždeň po jeho odchode upratovala dámske hygienické potreby z odpadkového koša, čiže manželka (odporca v 2. rade) mala menštruáciu. Podľa jeho názoru nebolo možné, aby mala v tom čase menštruáciu, keď už bola tehotná. Keď sa vrátil domov manželka mu povedala, že je to bežné, že nemala menštruáciu, ale iba špinila. Toho času je jeho manželstvo právoplatne rozvedené a po rozvedení sa dozvedel, že ho manželka (odporca v 2. rade) nemala problém podviesť týždeň pred ich svadbou a že nemá sa obávať, že deti (maloletí navrhovatelia) nie sú jeho. Ďalej uviedol, že je toho názoru, že keď bola manželka (odporca v 2. rade) schopná toto urobiť pred

svadbou, tak prečo by to neurobila aj počas trvania manželstva. Keďže má pochybnosti o otcovstve k maloletým navrhovateľom žiadal zaprieť otcovstvo k maloletým navrhovateľom a keďže chce mať istotu o tom, či je otcom maloletých navrhovateľov žiadal, aby boli vykonané testy DNA.

Právny zástupca odporcu v 1. rade na pojednávaní dňa 14.5.2013 poukázal na skutočnosť, že v podstate v tejto veci sú iniciátormi tohto konania, v plnom rozsahu zotrval na obsahu návrhu a trval na tom, aby boli vykonané testy DNA a žiadal, aby súd podanému návrhu vyhovel.

Odporkyňa v 2. rade súhlasila so zrealizovaním testov DNA, pretože otcom detí (maloletých navrhovateľov) je bývalý manžel (odporca v 1. rade). Ďalej poukázala na skutočnosť, že je obdivuhodné, akú má bývalý manžel pamäť (odporca v 1. rade) ako aj bývalá svokra, keď si pamätá jej menštruačný kalendár spred 9 rokov, čo si ona sama nepamätá. Odporca do Francúzska odišiel niekedy koncom mája 2004. Následne si robila tehotenský test, ktorý jej potvrdil tehotenstvo, a do nemocnice bola prijatá niekedy okolo 14. - 15. júla 2004 a s určitosťou jej stanovili graviditu až v nemocnici, a to na základe vyšetrení. Taktiež poukázala na zdravotné komplikácie, ktoré mala rok predtým, kedy tiež otehotnela, avšak išlo o mimomaternicové tehotenstvo, v dôsledku čoho podstúpila riskantnú operáciu, a preto aj v tomto prípade v roku 2004 nebolo jasné, či ide o riadne tehotenstvo. Potvrdila, že pred odchodom manžela do Francúzska, mala s ním pohlavný styk. Ďalej uviedla, že s realizovaním testov DNA nemá žiaden problém pokiaľ ich zaplatí odporca v 1. rade.

Právny zástupca odporkyne v 2. rade na pojednávaní dňa 14.5.2013 uviedol, že s podaným návrhom nesúhlasí a poukázal na výpoveď odporkyne v 2. rade zrealizovanú na dnešnom pojednávaní. Ďalej poukázal na skutočnosť, že odporca v 1. rade nepredložil žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, ako aj na to, že nikdy počas manželstva a taktiež ani počas rozvodového konania nenamietal skutočnosť, že nie je otcom maloletých deťí (maloletých navrhovateľov). Tieto skutočnosti začal namietat až po 9 rokoch, čiže až po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal podaný návrh zamietnuť.

Z dôvodu, že účastníci konania súhlasili s vykonaním znaleckého dokazovania na základe vyhotovenia DNA profilov účastníkov konania, v ktorom bude zistené či odporca v 1.

rade je biologickým otcom maloletých navrhovateľov a aká je pravdepodobnosť jeho otcovstva, súd znesením č.k. 4P/276/2012-28 zo dňa 22.5.2013 ustanovil znalca z odboru genetika, odvetvie analýza DNA prof. RNDr. Jarmilu Bernasovskú, PhD.

Znalec dňa 8.11.2013 predložil súdu znalecký posudok č. 17/2013 zo dňa 6.11.2013, z ktorého vyplýva záver, že otcovstvo odporcu v 1. rade bolo k maloletým navrhovateľom dokázané a potvrdené.

Na pojednávaní dňa 22.1.2014 opatrovník maloletých navrhovateľov poukázal na závery predloženého znaleckého posudku a žiadal, aby súd rozhodol v zmysle znaleckého posudku. Ďalej uviedol, že konanie o zapretie otcovstva bolo začaté na základe podnetu odporcu v 1. rade, nakoľko tento sa necítil byť otcom maloletých detí. Taktiež poukázal na skutočnosť, že maloletí navrhovatelia majú právo na to, že majú právo poznať svojho otca.

Odporkyňa v 2. rade poukázala na predložený znalecký posudok, ktorým bolo potvrdené otcovstvo odporcu v 1. rade, čo tvrdila počas celého konania.

Právna zástupkyňa odporkyne v 2. rade taktiež poukázala na vypracovaný znalecký posudok a žiadala návrh zamietnuť ako nedôvodný a priznať náhradu trov konania.

Odporca v 1. rade ako aj jeho právny zástupca sa k predloženému znaleckému posudku nevyjadrili a pojednávania dňa 22.1.2014 sa nezúčastnili.

Predmetom konania je zapretie otcovstva.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom opatrovníka navrhovateľov v 1. a 2. rade, odporcu v 1. rade a odporcu v 2. rade a oboznámením sa s obsahom návrhu, znaleckého posudku č. 17/2013 zo dňa 6.11.2013 vypracovaného súdnym znalcom z odboru genetika odvetvie analýza DNA prof. RNDr. Jarmilou Bernasovskou, PhD. a obsahom pripojených spisov sp. zn. 2P/119/2012, sp. zn. 4P/267/2011, sp. zn. 4P/207/2011 ako aj obsahom ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

Z manželstva odporcov v 1. a 2. rade sa narodili maloleté deti mal. S. Z., nar. XX.XX.XXXX a mal. U. Z., nar. XX.XX.XXXX (maloletí navrhovatelia). Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2C/1/2011-70 zo dňa 30.5.2011 prvostupňový súd manželstvo odporcov v 1. a 2. rade rozviedol a maloleté deti na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky, pričom otca mal. detí zaviazal prispievať na výživu mal. S. Z., nar. XX.XX.XXXX a mal. U. Z., nar. XX.XX.XXXX po 60,- eur mesačne na každé z mal. detí.

Nakoľko odporca v 1. rade už počas manželstva nadobúdala pochybnosti o svojom otcovstve k maloletým deťom a tieto sa po rozvode manželstva ešte prehýbili a vzhľadom na to, že rodičom mal. detí uplynula ustanovená lehota na zapretie otcovstva, odporca v 1. rade sa obrátil na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni s podnetom na podanie návrhu na zapretie otcovstva.

Uznesením č.k. 4P/207/2011-11 zo dňa 2.8.2011 bol Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni ustanovený za opatrovníka maloletých detí (navrhovateľov v 1. a 2.

rade) na podanie návrhu o prípustnosť zapretia otcovstva k maloletým deťom. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/267/2011-31 zo dňa 31.01.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 15CoP/37/2012-52 zo dňa 12.9.2012 súd určil, že zapretie otcovstva, ktoré svedčí Q. Z., nar. XX.XX.XXXX voči mal. S. Z., nar. XX.XX.XXXX a mal. U. Z., nar. XX.XX.XXXX z matky X. Z., nar. XX.XX.XXXX je prípustné. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.9.2012. Po právoplatnosti tohto rozsudku bol uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2P/119/2012-5 zo dňa 16.10.2012 ustanovený Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni za opatrovníka mal. S. Z., nar. XX.XX.XXXX (maloletí navrhovateľ v 1. rade) a mal. U. Z., nar. XX.XX.XXXX (maloletí navrhovateľ v 2. rade) na podanie návrhu o zapretie otcovstva k mal. deťom a zastupovanie mal. detí v konaní o zapretie otcovstva. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.11.2012.

Opatrovník navrhovateľov v 1. rade a 2. rade podal na tunajšom súde dňa 21.11.2012 návrh na zapretie otcovstva, v ktorom sa navrhovatelia domáhali, aby súd určil, že Q. Z., nar. XX.XX.XXXX nie je otcom mal. S. Z., nar. XX.XX.XXXX a mal. U. Z., nar. XX.XX.XXXX z matky X. Z., nar. XX.XX.XXXX.

Súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie. Uznesením č.k. 4P/276/2012-28 ustanovil znalca z odboru genetiky, odvetvia analýza DNA prof. RNDr. Jarmilu Bernasovskú, PhD, ktorá vo veci vypracovala znalecký posudok č. 17/2013 zo dňa 6.11.2013.

Z predloženého znaleckého posudku konkrétne zo zdôvodnenia záveru vyplýva, že pri porovnaní genetických znakov mal. detí S. Z., nar. XX.XX.XXXX) a mal. U. Z., nar. XX.XX.XXXX matky X. Z., nar. XX.XX.XXXX) a pravdepodobného otca Q. Z., nar. XX.XX.XXXX bola zistená zhoda vo všetkých 15-tich testovaných genetických systémoch, čím bolo otcovstvo k mal. deťom S. Z., nar. XX.XX.XXXX a mal. U. Z., nar. XX.XX.XXXX potvrdené.

Podľa § 96 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), ak je to potrebné v záujme dieťaťa a ak uplynula rodičom dieťaťa lehota ustanovená na zapretie otcovstva, môže súd na návrh dieťaťa rozhodnúť o prípustnosti zapretia otcovstva. V tomto konaní musí byť maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom.

Podľa § 96 ods. 2 Zákona o rodine ak súd rozhodne tak, že návrhu podanému podľa odseku 1 vyhovie, a určí, že zapretie otcovstva po uplynutí zákonnej lehoty je v záujme dieťaťa, môže dieťa po právoplatnosti tohto rozhodnutia podať návrh na zapretie otcovstva.

Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia súd mal za preukázané, že maloletí navrhovatelia boli aktívne legitimovaní na podanie návrhu na zapretie otcovstva, čo bolo ustálené v konaní o prípustnosti zapretia otcovstva sp. zn. 4P/267/2011, kde súd určil, že zapretie otcovstva je prípustné. Maloletí navrhovatelia využili toto svoje právo a podali v zastúpení opatrovníkom návrh na zapretie otcovstva voči odporcovi v 1. rade a odporkyňa v 2. rade. V konaní o zapretie otcovstva zo zhodných tvrdení účastníkov vyplynulo, že v čase rozhodnom pre splodenie maloletého navrhovateľa v 1. rade sa odporcovia pohlavne stýkali. Nakoľko však odporca v 1. rade mal pochybnosti o svojom

Otcovstve k obom mal. deťom, navrhol vykonať znalecké dokazovanie analýzou DNA, s čím odporkyňa v 2. rade súhlasila. Znaleckým dokazovaním však došlo k potvrdeniu otcovstva k obom maloletým navrhovateľom, preto súd návrh na zapretie otcovstva v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

S ohľadom na výsledok konania by právo na náhradu trov konania vzniklo odporcom v 1. rade a 2. rade podľa § 142 ods. 1 O.s.p. pretože odporcovia boli v tomto konaní úspešní. Odporkyňa v 2. rade si trovy konania neuplatnila, preto jej súd náhradu trov nepriznal. Súd popri uvedených ustanoveniach na rozhodnutie o trovách konania aplikoval aj § 150 ods. 1 O.s.p. a za jeho použitia odporcom v 1. rade a 2. rade náhradu trov konania nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl hlavne v tom, že aplikácia ustanovenia § 142 ods.1 O.s.p. vo vzťahu k náhrade trov konania zo strany navrhovateľov v 1. rade a 2. rade k odporcovi v 1. rade by podľa názoru súdu bola nespravodlivá, a to s poukazom na skutočnosť, že konanie o zapretie otcovstva bolo iniciované zo strany odporcu v 1. rade. Odporca v 1. rade podal dňa 13.7.2011 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni podnet na podanie návrhu na zapretie otcovstva v dôsledku čoho sa následne viedlo konanie o prípustnosti zapretia otcovstva na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 4P/267/2011 a následne bol podaný návrh na zapretie otcovstva, ktorý bol predmetom tohto konania. Taktiež s poukazom na vzťah účastníkov konania, a to vzťah rodičov, ktorý sú na strane odporcov a ich detí, ktoré sú na strane navrhovateľov, nakoľko akékoľvek priznanie náhrady trov konania by mohlo narušiť vzťahy medzi nimi, pričom uložením povinnosti nahradiť trovy konania ide aj o zásah do majetkovej sféry účastníka konania a v konečnom dôsledku by takáto náhrada trov konania bola vždy len na úkor maloletých navrhovateľov. V neposlednom rade náhrada trov konania zo strany navrhovateľov, ktorými sú maloleté deti by bola nereálna, nakoľko tí vzhľadom na ich vek ešte nie sú zárobkovo činní.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

V súvislosti s vykonaným znaleckým dokazovaním vzniklo štátu právo na náhradu trov konania vo výške 108,80 eur. Uznesením tunajšieho súdu č.k.4P/276/2012-61 zo dňa 18.11.2013 bolo znalcovi priznané znalečné vo výške 508,80 eur pričom 400,- eur bolo uhradených zo zálohy zloženej odporcom v 1. rade a 108,80 eur bolo uhradených znalcovi zo štátnych prostriedkov. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca v 1. rade bol hlavným iniciátorom začatia konania o zapretie otcovstva a žiadal vykonať znalecké dokazovanie, ako aj postojom k samotnému konaniu zavinil aj vznik týchto trov štátu, súd preto uložil povinnosť ich náhrady odporcovi v 1. rade tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vec.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.